

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Tdo/55/2019
Identifikačné číslo spisu: 7113000550
Dátum vydania rozhodnutia: 10.09.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Paluda
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:7113000550.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Františka Moznera a JUDr. Martina Piovartsyho v trestnej veci obvineného R. R., pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 10. septembra 2019 v Bratislave, o dovolaní obvineného R. R. proti právoplatnému trestnému rozkazu Okresného súdu Košice I z 27. decembra 2013, sp. zn. 0T/208/2013, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. a) Trestného poriadku dovolanie obvineného R. R. s a o d m i e t a.

Odôvodnenie

I.

Konanie predchádzajúce dovolaniu

Trestným rozkazom Okresného súdu Košice I (ďalej len „okresný súd“) z 27. decembra 2013, sp. zn. 0T/208/2013, bol obvinený R. R. uznaný za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 25. decembra 2013 v čase okolo 21.20 hod. v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, a to požitím alkoholických nápojov, viedol osobné motorové vozidlo zn. Škoda Felícia, EČV: B., v Košiciach po ulici Svätoplukovej, kde pri kontrole hliadkou KR PZ OPP Košice elektronickým prístrojom Alcotest 7410 ARMJ-0865 mu bola nameraná hodnota alkoholu v dychu, a to 0,99 mg/l v čase o 21.50 hod. a opakovanou kontrolou dňa 25. decembra 2013 v čase o 21.50 hod. hodnota 0,91 mg/l.

Za to mu okresný súd podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona uložil trest odňatia slobody v trvaní osemnásť mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona okresný súd obvinenému výkon trestu odňatia slobody podmienčne odložil.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákon okresný súd pri povolení podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody určil obvinenému skúšobnú dobu v trvaní dvadsaťštyri mesiacov.

Podľa § 61 ods. 2 Trestného zákona okresný súd obvinenému uložil trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu troch rokov.

Predmetný trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť 27. decembra 2013.

II.

D o v o l a n i e
a vyjadrenie k nemu

Proti tomuto trestnému rozkazu podal obvinený R. R. dovolanie najskôr vlastným písomným podaním z 20. novembra 2017, podaným na poštovú prepravu toho istého dňa, následne aj prostredníctvom ustanovenej obhajkyne JUDr. Ľudmily Raffáčovej podaním zo 6. júna 2019, osobne podaným 21. júna 2019, z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku.

Vo vlastnom písomne podanom dovolaní obvinený uviedol, že pozornosti okresného súdu podľa jeho názoru unikla skutočnosť, že Trestný zákon stanovuje v kvalifikovanej skutkovej podstate prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona trest odňatia slobody až na jeden rok. Z tohto dôvodu obvinený uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku, pretože mu bol uložený trest mimo zákonom stanovenej trestnej sadzby.

Z tohto dôvodu obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací podľa § 368 ods. 1 Trestného poriadku rozsudkom vyslovil, že trestným rozkazom Okresného súdu Košice I z 27. decembra 2013, sp. zn. 0T/208/2013, bol porušený zákon v ustanovení § 289 ods. 1 Trestného zákona v neprospech obvineného R. R.. Obvinený zároveň navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku zrušil trestný rozkaz Okresného súdu Košice I z 27. decembra 2013, sp. zn. 0T/208/2013, vo výroku o treste a podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku prikázal Okresnému súdu Košice I, aby vec v potrebnom rozsahu znova prerokoval a rozhodol.

V dovolaní podanom prostredníctvom obhajkyne obvinený uviedol, že zo zápisnice o jeho zadržaní, ako aj jeho následného výsluchu vyplýva, že ku skutku sa v plnej miere priznal a svoje správanie oľutoval. Proti napadnutému trestnému rozkazu, vydanému Okresným súdom Košice I 27. decembra 2013, obvinený nepodal odpor a toho istého dňa bol aj prepustený zo zadržania. Uznesením Okresného súdu Košice I z 11. októbra 2016, sp. zn. 0T/208/2013, bol odsúdenému premenený podmienený trest odňatia slobody z dôvodu, že v dobe podmieneného odsúdenia sa neosvedčil.

S poukazom na § 2 ods. 1 Trestného zákona, čl. 49 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj na právne záväzné stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Toš 12/2006, obvinený uviedol, že skutková veta dovolaním napadnutého trestného rozkazu neobsahuje a ani nepokrýva konanie, ktoré by bolo možné definične podradiť pod inú právnu kvalifikáciu, než právnu kvalifikáciu uvedenú v § 289 ods. 1 Trestného zákona. Uloženie trestu odňatia slobody v trvaní osemnásť mesiacov je podľa obvineného bez akýchkoľvek pochybností naplnením dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku. Obvinený požiadal, aby dovolací súd pri dovolacom prieskume dôsledne preskúmal všetky skutočnosti, ktoré obvinený v podanom dovolaní vo vzťahu k uplatnenému dovolaciemu dôvodu namietal, pretože napadnutý trestný rozkaz považuje za nezákonný, svojvoľný, arbitrárny a v hrubom rozpore s jeho právami.

Na základe uvedeného obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky po prejednaní veci vyhovel jeho dovolaniu a aby z jeho podnetu podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku rozsudkom vyslovil porušenie zákona v jeho neprospech v príslušnom ustanovení, o ktoré sa dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku opiera. Zároveň navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku zrušil trestný rozkaz Okresného súdu Košice I z 27. decembra

2013, sp. zn. OT/208/2013, vo všetkých jeho výrokoch a podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku zrušil aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Košice I sa k podanému dovolaniu do dňa konania neverejného zasadnutia nevyjadril .

Spis spolu s podaným dovolaním bol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky predložený 2. septembra 2019.

III.

Konanie pred dovolacím súdom

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané oneskorene.

Podľa § 370 ods. 1 Trestného poriadku ak sa dovolanie podáva v neprospech obvineného, možno ho podať do šiestich mesiacov od doručenia rozhodnutia súdu prokurátorovi. Ak sa dovolanie podáva v prospech obvineného, možno ho podať do troch rokov od doručenia rozhodnutia obvinenému; ak sa rozhodnutie doručuje obvinenému aj jeho obhajcovi alebo zákonnému zástupcovi, plyní lehota od toho doručenia, ktoré bolo vykonané najneskôr.

Podľa § 63 ods. 4 Trestného poriadku lehota určená podľa týždňov, mesiacov alebo rokov sa skončí uplynutím toho dňa, ktorý svojim pomenovaním alebo číselným označením zodpovedá dňu, v ktorom sa stala udalosť určujúca začiatok lehoty. Ak chýba tento deň v poslednom mesiaci lehoty, končí sa lehota uplynutím posledného dňa tohto mesiaca.

Ustanovenie § 370 ods. 1 Trestného poriadku upravuje lehotu na podanie dovolania tak, že ak sa podáva dovolanie v prospech obvineného, lehota na jeho podanie je trojročná a začína plynúť od posledného doručenia napadnutého rozhodnutia obvinenému, resp. obhajcovi. Z predloženého spisového materiálu vyplýva, že obvinenému R. R. bol trestný rozkaz doručený 27. decembra 2013 (č.l. 32 spisu), čo s poukazom na znenie § 370 ods. 1 druhá veta Trestného poriadku v spojení s § 63 ods. 4 Trestného poriadku znamená, že posledným dňom na podanie dovolania v predmetnej trestnej veci bol 27. december 2016. Obvinený však dovolanie podal vlastným písomným podaním až 20. novembra 2017, čiže takmer jedenásť mesiacov po uplynutí trojročnej lehoty na podanie dovolania. Z uvedeného je zrejmé, že lehota na podanie dovolania obvineným v posudzovanej veci dodržaná nebola, t.j. dovolanie bolo podané oneskorene.

Podľa § 382 písm. a) Trestného poriadku dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak bolo podané oneskorene.

Keďže dovolanie obvineného bolo podané oneskorene, najvyššiemu súdu neostávalo iné, než ho na neverejnom zasadnutí, bez preskúmania veci, podľa § 382 písm. a) Trestného poriadku odmietnuť.

Nad rámec uvedeného nedá najvyššiemu súdu nepoukázať na to, že ak by aj obvinený R. R. podal dovolanie v zákonom stanovenej lehote, najvyšší súd by ho aj napriek tomu musel odmietnuť bez preskúmania veci z dôvodu nesplnenia ďalšej z formálnych podmienok na jeho podanie - nevyužitia práva na podanie riadneho opravného prostriedku podľa § 372 ods. 1 Trestného poriadku. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že riadnym opravným prostriedkom v predmetnom konaní by nebolo podanie odporu proti trestnému rozkazu (viď rozhodnutie uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 8, roč. 2011), ale až podanie odvolania proti rozsudku, ktorým by súd rozhodol po zrušení trestného rozkazu na základe riadne a včas podaného odporu prednesením obžaloby prokurátorom na hlavnom pojednávaní. Jedinou oprávnenou osobou na

podanie dovolania, ktorá podmienku uvedenú v § 372 ods. 1 Trestného poriadku nemusí splniť, je minister spravodlivosti Slovenskej republiky.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.